

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Avaritia elusa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

Nummos amat: Lucionem exspecta. Specula & calamiftra? Superbulum & comptulum Veneris alumnum nutris. Achilles qualis futurus esset, selectu armorum ostendit. Judicium in hac re Salomonicum refert Salianus ex Cedreno ad annum Mundi 3047. Sapientissimum hunc Israël regem, omnium scientiam parabolarum & ænigmatum percalentem regina Sabæ accesserat, ejusque magnificentia ac responsis attonita steterat, cum placuit insolens aliquod ejus sapientia specimen capere. Sex pueros & puellas formam præstantes consimili prorsus habitu, & ornatu instructos, coram eo constituit, petiitque num ex physiognomia, è vultus lineamentis, aut variis morum indiciis, dignoscere inter sexum valeret? Rex omnes intuitus, quempiam ex aulicis vas aquæ adferre jubet, ac singulis faciem ut frigida abluant, imperat; quo astutè discrimen sexus illicò deprehendit: mares quippe intrepidè ac strenuè vultum confricabant: puellæ timidè ac tenuiter se aspergebant, adeò teneris in annis se ostentat animus masculus, qualem Achilles habuit. Tiberius prospecto Caligulae pueri ingenio, fero ac malefico, subinde dicebat, se *naricem* (est genus serpentis) reipublicæ; Phaëthontem Orbi terrarum educare. Quò facit adagium: *lignum tortum, haud unquam rectum.*

II. (c) Vlyssis focii solutis ex avaritia utribus, ventos amittunt: aurum non inveniunt. Homerus lib. 1. Odyss. Rectè verò! Sic deluditur avaritia. Poterant feliciter navigare Vlyssis comites, si potuissent retinere ventos, quos in pellibus bubulis inclusos, secum deportabant; sed partim habendi cupiditas utres solvit, ventosque simul ac fortunam perdidit. Hoc habet auri fames. Psalte affirmante regio: *nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.* psal. 5. Nihil omnino, nihil, nisi merum vacuum & inane. Huc facit illa femina, de qua Æsopus, cui cum gallina aureum quotidie ovum pareret, illa rata totam eam intus esse auream, alitem occidit, aurum nullum invenit, & simul questum, quem ex pretioso partu habebat, perdidit. Ita Joannes quidam, cognomento Conaza, vir locuples, natione Britannus, avaras & ingratas filias elusit, quas ubi honestissimè elocarant, & vivas, opum suarum hæredes fecerat; illæ paulatim senis jam emuncti pertæsa, pietatis ac pactorum immemores, durius eum tractare cœperunt. Illas ut ulcisceretur, nummos aliquam-multos aureos sumpsit mutuos, eosque manibus versare cœpit, ac rationes computare, secumque mullitare, suarum se filiarum illi, quæ optimè de se merita fuerit, digniora præmia

(c) *Avaritia elusa.*

mia relaturum. Exceperunt tam generi, quam uxores, attentis auribus nummorum strepitum, sensisque promissa. Unde spe lactati mutua æmulatione certare, & omni officiorum genere copiosum parentem prosequi. Eò mortuò, primum omnium fuit, ut ad cistam accurrerent, unde nummos depromptos putabant, & in prædam melioris hæreditatis involarent. Dum aperiunt, dum avidos oculos, & manus adjiciunt, ecce tibi, reperiunt arcam lapidibus & arena plenam, una cum nodoso stipite, cui inscriptum: *Quod pietas non potuit, avaritia extorsit.* Sic astus avaritiam plexit, & quod Vlyssis sociis contigit, vacuo hiatu vultures delulit. Joan. Paulus in Joco-seriis & Joan. Major in spec. Exempl. V. avaritia.

III. (d) Sed non fauces modò pecuniæ aviditate distentæ pascunt, & pascuntur à ventis; utres isti ventosi etiam ad mendaciloquos pertinent, qui quot verba emittunt, tot fumos & ventos exhalant & exspirant. De quibus Salomon Proverb. c. 10. *Qui nititur mendaciis, hic pascit ventos.* Rectè mendacium comparatur vento. 1. Quia sicut ventus est fluidus, levis & evanidus; sic mendacium instar fumi & venti dissipatur & evanescit. Quæ decipiunt, inquit Seneca, epistol. 8. nihil habent solidi: tenue est mendacium, si diligenter inspexeris. 2. Ventus non hæret, sed celerrimè pertransit; sic mendacium. Eleganter Plutarch. lib. 2. de vita solitar. Simulata, inquit, illicò, patefcunt; fucus sudore diluitur, & argutum etiam mendacium vero cedit, coràmque pressius intuente, diaphanum est. 3. Ex uno vento generantur plures: iique inter se contrarii, & confligentes; ex uno mendacio prodit alterum, tertium, quartum, inter se colluctantia. 4. Ventus licet tenuis & inanis, utres tamen & folles distendit. Idem in mendacibus cernitur: tumescunt, donec rumpantur. 5. Ventus in cantum inflat fistulas: mendaces sunt velut æs sonans, & cymbalum tinniens. 6. Ventus, quamvis subtilis, arbores tamen, domos & turres sternit ac evertit. Mendacium sæpè inter reges ac populos bella internecina concitat, ac urbes, regna & imperia vastat. 7. Æolus ventos Vlyssi dono dedit. Finni & Lapones septentrionales populi, si fides O-lao lib. 3. c. 16. mercatoribus ventos venales exhibent, tres nodos magica arte sacratos à loro pendentis eis offerentes: quorum primò solutò vehementes, secundò vehementiores, tertio vehementissimos essent habituri. Mendaces, ut proverbio dicitur, linum lino, nodum nodo nectunt, ut nimis credulum induant laqueo. Initiò paulò modestius ora-

D d d z

tionis

(d) Mendacium comparatur vento.